

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobce: **KPE spol. s r.o.**, IČO: 158 91 607
sídlem Bouřilova 1104/6, Praha 9

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
sídlem Sokolovská 219, Praha 9

za účasti: **Společenství vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržilkova, Praha 5**
IČO: 274 21 422
sídlem Petržilkova 2583/15, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2019, č. j. ČTÚ-5 773/2018-606/XVIII.vyř.

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým byl podle § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „**správní řád**“), a podle § 17 zákona č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých zákonů (dále jen „**zákon č. 194/2017 Sb.**“) zamítnut jeho návrh, aby bylo osobě zúčastněné na řízení (dále též „**povinná osoba**“) uloženo uzavřít s žalobcem smlouvu o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy č. p. 2583 v k. ú. Stodůlky, obec Praha, zapsané na LV 8198 Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu. Dále bylo žalovaným rozhodnuto podle § 141 odst. 11 správního řádu, že má žalobce povinnost uhradit povinné osobě náklady správního řízení ve výši 6 292 Kč do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.
2. Podle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „**s. ř. s.**“), „(s)oud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem

přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.“

3. Podle § 13 odst. 2 zákona č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 194/2017 Sb.“), „(p)okud je při zavádění nové vysokorychlostní sítě elektronických komunikací uvnitř budovy technicky nemožné nebo ekonomicky neefektivní vybudování nové fyzické infrastruktury uvnitř budovy, má oprávněná osoba právo na přístup ke kterékoli stávající fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu budovy.“
4. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 194/2017 Sb. „(p)ovinná osoba umožní přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy nebo k přístupovému bodu budovy pro účely zavedení vysokorychlostní sítě elektronických komunikací oprávněné osobě na základě její odůvodněné žádosti, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny za použití stávající fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo přístupového bodu budovy, nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti podle § 5 odst. 1 nebo § 5 odst. 2 písm. a) až e), anebo neobsahuje-li žádost náležitosti podle odstavce 2.“
5. Podle § 14 odst. 2 zákona č. 194/2017 Sb. „(ž)ádost o přístup musí být písemná. Přílohou žádosti musí být návrh na uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, která vymezí fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, ke které oprávněná osoba žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu, cenu za přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, práva a povinnosti povinné osoby a oprávněné osoby týkající se trvalého umístění prvku vysokorychlostní sítě elektronických komunikací ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy a dále návrh projektu a časový průběh jeho provedení.“
6. Podle § 14 odst. 3 zákona č. 194/2017 Sb. „(b)yla-li žádost odmítnuta nebo nebyla-li do 2 měsíců ode dne doručení žádosti povinné osobě uzavřena smlouva o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, má oprávněná osoba nebo povinná osoba právo předložit věc k rozhodnutí Úřadu.“
7. Podle § 17 odst. 4 věty první zákona č. 194/2017 Sb. „Úřad projedná věc bez zbytečného odkladu a rozhodne o povinnosti uzavřít smlouvu, nebo poskytnout údaje anebo návrh na rozhodnutí sporu zamítne.“
8. Předmětem správního řízení bylo uzavření smlouvy dle § 14 zákona č. 194/2017 Sb. mezi oprávněnou osobou (žalobcem) a povinnou osobou (Společenstvím vlastníků domu č. p. 2583 ul. Petržálkova, Praha 5, tedy osobou zúčastněnou na řízení), na jejímž základě by žalobce získal přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy. Jelikož nedošlo k uzavření této smlouvy v zákonné lhůtě, rozhodoval žalovaný spor dle § 14 odst. 3 a § 17 zákona č. 194/2017 Sb.
9. Je třeba zmínit, že se jednalo o správní řízení sporné dle § 141 správního řádu. Žalobce nesprávně vycházel ze své mylné úvahy, že pokud svým návrhem prokázal, že povinná osoba neuzavřením smlouvy porušuje zákon, tak zde není spor. Tak tomu ovšem není. Ve sporném řízení správním se dle § 141 odst. 1 správního řádu řeší „spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.“ V daném případě se jedná o spor vyplývající z občanskoprávního vztahu, jak bude vysvětleno následovně. Na tento spor přitom dopadá

zvláštní zákon č. 194/2017 Sb., konkrétně § 17. Spornost je pak dána samotnou povahou věci, tj. tím že povinná osoba neuzavřela smlouvu, na jejímž uzavření má žalobce zájem.

10. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Správní orgány však nerozhodují jen o veřejných subjektivních právech osob, nýbrž i o sporech nebo o jiných právních věcech, které vyplývají ze vztahů soukromého práva. Tato soukromoprávní rozhodnutí správních orgánů jsou přezkoumatelná v občanském soudním řízení, jak stanoví § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).
11. Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve svém usnesení ze dne 24. 6. 2009, č. j. Konf 24/2008 - 21, uvedl, že jestliže vlastníci provozně souvisejících vodovodů a kanalizací neupravili svá vzájemná práva a povinnosti písemnou dohodou dle § 8 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, ve znění účinném do 14. 3. 2006, rozhodoval o vzájemných právech a povinnostech vodoprávní úřad (nyní Ministerstvo zemědělství). Takové rozhodnutí dohodu zcela nahradí, a jeho součástí proto bude zejména také řešení ekonomických otázek (např. povinnost k úhradě vzájemných plateb, dluhů a záloh). Jelikož je dohoda soukromoprávní smlouvou (§ 7 odst. 1 o. s. ř.) a rozhodnutí správního orgánu na právním charakteru nahrazované dohody nic nemění, nerozhoduje o žalobách proti takovým rozhodnutím správní soud, ale tyto věci projednává soud v řízení občanskoprávním postupem podle § 244 a násl. o. s. ř.
12. Soud má za to, že zmíněné usnesení zvláštního senátu je plně aplikovatelné i na projednávanou věc. Ke stejnému závěru dospěl Městský soud v Praze již v usnesení ze dne 26. 3. 2021, č. j. 8 A 2/2019 - 42, které se týkalo obdobné věci a stejného žalobce, přičemž soud neshledal jediný důvod se od tam uvedeného právního názoru odchýlit. Žalobce i povinná osoba jsou soukromoprávními subjekty, které mají zákonem uloženou povinnost, v případě, že jsou splněny všechny zákonné podmínky, uzavřít spolu soukromoprávní smlouvu, na jejímž základě vznikne soukromoprávní vztah. Na tom nic nemění ani skutečnost, že smluvní subjekty nemají kontraktační volnost, neboť zákon může regulovat (typicky na ochranu slabší smluvní strany, např. spotřebitelské smlouvy) jak obsah soukromoprávní smlouvy, tak i povinnost jejího uzavření, kdy se určitý veřejný zájem (zde zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací) projeví vynuceným uzavřením soukromoprávní smlouvy (totéž platí např. pro různá povinná pojištění). V případě, že dojde ke sporu mezi stranami, určil zákon správní orgán (žalovaného), který tento spor rozhodne, aby bylo právo na uzavření smlouvy realizovatelné. Žalovaný má oprávnění posoudit smlouvu ve sporných částech, případně jí i dotvořit (pokud by byla sporná cena) a eventuálně uložit povinnost ji uzavřít (srov. nahrazení projevu vůle v občanském soudním řízení, kdy soudní rozhodnutí rovněž zakládá či mění soukromoprávní vztah). Ingerence správního orgánu přitom nemůže změnit soukromoprávní základ právního vztahu.
13. V tomto ohledu není směrodatná ani důvodová zpráva k § 18 zákona č. 194/2017 Sb., která uvádí, že *„(p)roti rozhodnutí Úřadu o sporu není přípustný rozklad, přezkumné řízení ani obnova řízení. Jinými slovy opravný prostředek ve správním řízení je proti rozhodnutí ČTÚ vyloučen. Strana, která není s výsledkem sporu spokojena, však má právo domáhat se nápravy u správního soudu na základě správní žaloby podané podle soudního řádu správního.“*. Důvodová zpráva není právně závazná a slouží k výkladu právního předpisu, přičemž z právně závazné dikce zákona č. 194/2017 Sb. nevyplývá, že by rozhodnutí dle § 17 zákona č. 194/2017 Sb.

přezkoumával správní soud. Zákodárce svou tezi obsaženou v důvodové zprávě ničím nepodložil ani blíže nevysvětlil. Nejedná se tedy o stanovení závazného pravidla, ale o jakýsi komentář, který soud by v případě podané žaloby mohl být příslušný. Naproti tomu soud již výše podrobně zdůvodnil své přesvědčení, proč má být věc přezkoumávána v občanském soudním řízení, tedy z důvodu podstaty sporu mezi stranami, která je primárně smluvního soukromoprávního charakteru.

14. Soud proto musel žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítnout. Soud rovněž poučuje žalobce o tom, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu k obvodnímu (okresnímu) soudu.
15. Jelikož byla žaloba odmítnuta, rozhodoval soud o nákladech řízení podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá v takovém případě právo na náhradu nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí soud žádnou povinnost neuložil.
16. Žalobce zaplatil soudní poplatek za řízení o žalobě ve výši 3 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud tedy rozhodl, že žalobci bude vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to z účtu městského soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení v souladu s § 10a odst. 1 uvedeného zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k obvodnímu (okresnímu) soudu.

Praha 12. května 2021

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu